

Tčno branimo S.T.O.!

Osmi oktober bo ostal v slovenski zgodovini zapisan s črnimi črkami, kot so zapisane naši najbolj žalostni dnevi...

ZAHODNA DIPLOMACIJA "REŠUJE" ZA KULISAMI VPRAŠANJE S.T.O.

ANGLO-AMERIŠKI ULTIMAT TITU IN PELLI da se čimprej sporazumeta o razkosoanju

Diktat od 8. oktobra je bil izrečen v namenu, da se Jugoslavija vključi v atlantski blok - Tito je bil o njem obveščen že za časa vojaških posvetovanj v Washingtonu

Mednarodno ozračje v zvezi s tržaškimi vprašanji se je v zadnjem tednu navidez nekoliko pomirilo. Zato pa se je s tem vprašanjem tem bolj vneto ukvarjala tajna diplomacija...

Ni mogoče ločiti od Trsta vasi, ki so nanj tesno navezane

Če bi se uresničili Titovi načrti za njihovo ločitev, bi slovenski kmetje in delavci občutili najhujše posledice

Podpiši proti razkosoanju STO!

Ter stavljeni na razpoložljivi atlantski generalom. Vsakdo, posebno še Slovenci, se mora v tem trenutku vedati svoje dolžnosti ter zavzeti svoj del odgovornosti za zgodovino.

NEČUVEN ODLOK PREDSEDSTVA CONE

PREPOVEDANA SVEČANOST za padlimi v Rižarni

Šviga švaga

Šviga švaga, kakšna nč bi bila po vašem mnenju najboljša rešitev tržaškega vprašanja? Titovski casedi se je to pot sicer ognil, padel pa je pri tem - hote ali nehoti - v drugo past, ki za nas tržačane ni prav nič bolj vabljiva.

PRIPRAVLJALNA KONFERENCA ZA MIR se je pričela te dni v Pan Mun Džonu

Nesoglasja v komisiji za repatriacijo ujetnikov - Je prišel general kuge na Korejo, da pripravi nove napade proti junaskemu ljudstvu?

Šviga švaga

Uhranitev STO neizvedljiva (111), kakšna nč bi bila po vašem mnenju najboljša rešitev tržaškega vprašanja? Titovski casedi se je to pot sicer ognil, padel pa je pri tem - hote ali nehoti - v drugo past, ki za nas tržačane ni prav nič bolj vabljiva.

ZDA obnovljajo Wehrmacht

BERLIN - Radio demokratične Nemčije je razkril zelo resno spietko proti miru v svetu. Iz zanesljivih virov je namreč izvedela, da je bil med ZDA in Zahodno Nemčijo podpisani tajni sporazum, ki predvideva, da se bo v prvem tromesečju 1954. leta začelo z ustanovitvijo 24 nemških divizij, oboroženih z ameriškim orožjem.

Poplave v Italiji

Nad 100 mrtvih in milijarde lir škode

Trajno hvaležnost veliki Sovjetski zvezi!

Sovjetska zveza, ki je dala največji doprinos v zmagovalni vojni proti nacizmu in fašizmu, je tudi po veliki katastrofi druge svetovne vojne ostala najodločnejša pobornica miru.

Revni kmetje bodo dobili v Romuniji zemljo brezplačno

BUKARESTA - Presidium Romunske ljudske republike je izdal zakon, po katerem bo 450 tisoč hektarjev državne zemlje brezplačno razdeljen med nekatere kmečke zadruge in posamezne delovne kmete, ki imajo malo zemlje in velike družine.

OD TEDNA do tedna

PIETEK, 23. oktobra: V francoskem parlamentu se je začela razprava o položaju v Indokini; vse javno mnenje zahteva prenehanje vojne v Viet Namu.

Poplave v Italiji

V Južni Italiji, posebno pa v Kalabriji je začelo že prejšnji četrtke divjati silno neurje in nalivi so s kratkimi presledki trajali dolgih pet dni.

Maršal von Paulus prišel iz ujetništva

BERLIN - Sovjetske oblasti so izpustile na svobodo maršala von Paulusa, bivšega poveljnika IV. nemške armade pri Stalingradu, ki se je sedaj nastanil v Nemški demokratični republiki. Von Paulus se je predal sovjetskimi četami 1. februarja 1943 in je bil pozneje predsednik odbora »Svobodna Nemčija«, sestavljenega iz ujetnikov.

TITO JE BIL VEDNO proti ustanovitvi STO in koristim Slovencev

Mirovna pogodba z Italijo je danes edino jamstvo za enakopravnost in za narodni obstoj tržaških Slovencev.

Titova vlada ni nikdar nastopila v obrambo teptanih narodnih pravic Slovencev, do česar ima kot podpisnica te mednarodne listine vso pravico. Pravtako ni nikdar zahtevala uveljavitve mirovne pogodbe, da bi tako preprečila nadaljnje zapostavljanje našega življa v coni A. Titovci so, nasprotno, vedno nastopali proti njeni izvedbi. Rajši so barantali za nas z rimsko vlado, dokler niso prodali Italiji Trsta in z njim nad 60.000 tržaških Slovencev.

To narodnoizdajalsko početje je razvidno iz njihovih lastnih izjav.

"Poročevalec" je 11. septembra 1951. objavil Titov intervju:

"Mi smo proti združitvi obeh con. Smo za to, da pride do sporazuma med Jugoslavijo in Italijo, vendar na podlagi statusa quo. Oni zahtevajo več, kot lahko dobe. Lahko dobe Trst."

Na Okroglici je Tito 6. septembra 1953. izjavil:

"Danes je mirovna pogodba za nas, kakršna je, skoroda nemogoča in bi jo morali v marsičem spremeniti. Prednost (internacionalizacije) bi bila v tem, da bi bila umetna tvorba, kot je STO, likvidirana."

Preko teptanja mirovne pogodbe in barantanja z rimsko vlado je Titova vlada prišla do tega, da je prodala Trst in z njim nad 60.000 tržaških Slovencev Italiji.

Tito je tudi v zadnjem mesecu ponovno potrdil ta svoj izdajalski namen, med drugim tudi v intervjuju dopisniku agencije "France Press" 22. oktobra 1953.:

"...sem dal nov predlog o ustanovitvi dveh avtonomnih enot. Sodil sem, da gre konkretno za ponudbo, ki bi po mojem mnenju lahko zadovoljila zahteve Italije, da pride mesto Trst pod njeno suverenost."

Titu - kot sam prizna - ne gre za koristi tržaških Slovencev, marveč le za to, da zadovolji zahteve Italije.

Tržaški Slovenci! Sami presodite, kdo nas je prodal italijanskim raznarodovalcem!

IZVLEČEK GOVORA TOV. SECCHIE O TRSTU EDINA KONKRETNA REŠITEV: uveljavitev mirovne pogodbe

Le-ta more v današnjem času zajamčiti svobodo in neodvisnost slovenskim in italijanskim prebivalcem Ozemlja

Prejšnji teden je imel tov. Pietro Secchia, namestnik sekretarja Komunistične partije Italije v Bariju govor, v katerem se je dotaknil tudi tržaškega vprašanja. Ker so njegove izjave nadvse važne in predstavljajo obenem stališče bratske KPI, jih v izvlečku objavljamo.

Potem, ko je tov. Secchia opozoril, da ne smejo komunisti naslediti precej odkriti izri vladnih krogov in velikega kapitala, ki hočejo s tržaškim vprašanjem odvracati pozornost od drugih vprašanj, ki mučijo veliko večino italijanskega ljudstva in bi morala biti naglo rešena, je nadaljeval:

Tu gre za nove metode, h katerim so se bili prisiljeni zaradi vladni krog po 7. juniju, da uspravijo in prevarljivo javno mnenje in tako nadaljujejo v bistvu s politikjo, ki jo narekuje Washington in jo vsiljuje vsem, ki so povezani v atlantskem paktu.

Tu se mi zdi potrebno spregovoriti par besed o tržaškem vprašanju. Pustil bom ob stran vsako razglabljanje o spretosti in obliki govora predsednika ministrskega sveta Pelle, ker je v tem trenutku važna vsebina in ne oblika. Ne smemo se dati prevrati od besed.

V prvi vrsti izhaja iz govora predsednika povsem jasno, da anglo-ameriške čete ne bodo odšle iz cone A, še manj pa titovske čete iz cone B. Jasno je, da se s pristankom italijanske vlade prihaja do razkasanja STO, kot je bilo v namenih anglo-amerikancev. Pelle ne zahteva več ne plebiscita in tudi ne celovitosti STO.

Drugič, je Pelle v svojem govoru skušal še enkrat pomešati karte in prikazati ZSSR kot odgovorno za sedanje stanje v Trstu.

SZ brani mirovno pogodbo

Nič ni bolj lažnega. Vsi vedo, da je Sovjetska zveza vedno zagovarjala potrebo, da se uveljavi mirovna pogodba. Če bi bila uveljavljena mirovna pogodba, bi že pred leti čete beograjskega diktatorja in anglo-ameriških imperialistov zapustile STO in obe coni bi bili povrnjeni suverenosti njihovim prebivalcem. S tem bi se ustvarili stvarni in konkretni pogoji, da bi se v bodočnosti našle morebitne boljše in dokončne rešitve, ustvarili bi se potrebni pogoji za uresničenje plebiscita.

Danes ni pogojev za izvedbo kakršnega koli svobodnega in demokratičnega plebiscita in vlada ne vztraja več na svojem predlogu, temveč je pripravljena sprejeti razkasanje STO. Voditelji klerikalne stranke, prvi med njimi De Gasperi, niso hoteli uveljaviti mirovne pogodbe in so celo zahtevali njeno revizijo. Tudi se niso obrnili na OZN in na vse države podpisnice mirovne pogodbe, da protestirajo proti očitni kršitvi mirovne pogodbe s strani titovske vlade. Namesto da bi se obrnili na ZSSR, so se raje odrekli obrambi naših narodnih interesov.

Voditelji demokristjanske stranke in vlade so torej dejali to, kar so želeli Tito in anglo-amerikanci, ki so nameravali ostati s svojimi četami v Trstu in odrekati pravico italijanskemu in slovenskemu prebivalstvu STO, da svobodno odloča o svoji usodi. Pot, ki nas je dovedla do tega stanja je pot atlantizma, hlap-

čevskega podpiranja politike ameriškega imperializma. S tem je bila resno pripravljena v nevarnost usoda Trsta, skupno z interesi miru in narodnimi interesi naše dežele.

Trejtjič, smatramo za potrebno poudariti še enkrat, da anglo-ameriškim imperialistom niso pri srcu naši interesi in tudi ne usoda prebivalcev STO, temveč le njihovi imperialistični interesi in interesi njihove napadalne atlantske politike.

Potrebno je jasno povedati, da vodijo anglo-amerikanci s Trstom svoje atlantske politike. Vodilni krogi ameriškega imperializma so se že par let posluževali Trsta kot nagrade, ki bi jo dali Italiji za neno zvestobo atlantski politiki. Istočasno so se anglo-amerikanci posluževali Trsta, da bi s tem sredstvom pridobili in privezali na atlantski blok Titovo Jugoslavijo. Objavlja jo revizijo mirovne pogodbe zdaj Rimu, zdaj Beogradu, zdaj Angli - amerikanci nadaljevali s svojo igro in medtem še dalje držali sedeno STO, ki je postalo ameriška vojna baza.

Domnevno anglo-ameriško popuščanje Italiji c ponudbo od 8. oktobra je imelo en sam cilj: zahtevati in omogočiti, da italijanski parlament odobri pogodbo o evropski vojski.

Nam je pri srcu enotnost STO, svoboda, mir in neodvisnost Tržačanov, kot nam je pri srcu mir, svoboda in neodvisnost Italije. Zato odbijamo, da bi sledili politiki neodgovornega šovinizma in zahtevamo, da se ničesar ne stori, kar bi moglo ustvariti nova vojna žarišča, in to prav na naši meji.

Naše stališče pomeni mir

Prišli smo že tako daleč, da se na grožnje odgovarja z izzivanjem, da se na mobilizacijo in pošiljanje oklopnih divizij v cono B s strani jugoslovskega tirana, odgovarja ne samo s "se ne bojimo" temveč tudi s pošiljanjem čet na mejo. Na ta način se ne prihaja do pomiritev.

Mi smo vedno smatrali, da bi morala italijanska vlada zahtevati uveljavitev mirovne pogodbe, ki predvideva odhod iz vsega Ozemlja, tako iz co-

ne A kot iz cone B, vseh tujih čet, tako anglo-ameriških kot jugoslovske. To je edina konkretna rešitev, ki more v sedanem trenutku jamčiti svobodo in neodvisnost Tržačanom, vsem italijanskim in slovenskim državljanom Svobodnega tržaškega ozemlja. To je edina rešitev, ki v resnici odgovarja gospodarskim, političnim in kulturnim interesom tamkajšnjega prebivalstva, rešitev, ki nudi gospodarske možnosti in aktivno življenje STO, kajti ločitve cone A od cone B bi poleg postavljanja v nevarnost naših narodnih interesov, pomenila gospodarsko propast Trsta in vsega področja, pomenila bi bedo in lakoto za vse njegovo prebivalstvo.

Rešitev, ki smo jo mi vedno zagovarjali, je v sedanjem trenutku edina rešitev, ki jamči mir, ki preprečuje, da se STO spremeni v bojnice, v tičovsko in anglo-ameriško napadalno bazo, v smodnišnico, ki bi mogla predstavljati vabo za nove tragične konflikte.

Naše stališče rešuje neodvisnost Trsta in Italije, predvsem pa rešuje mir.

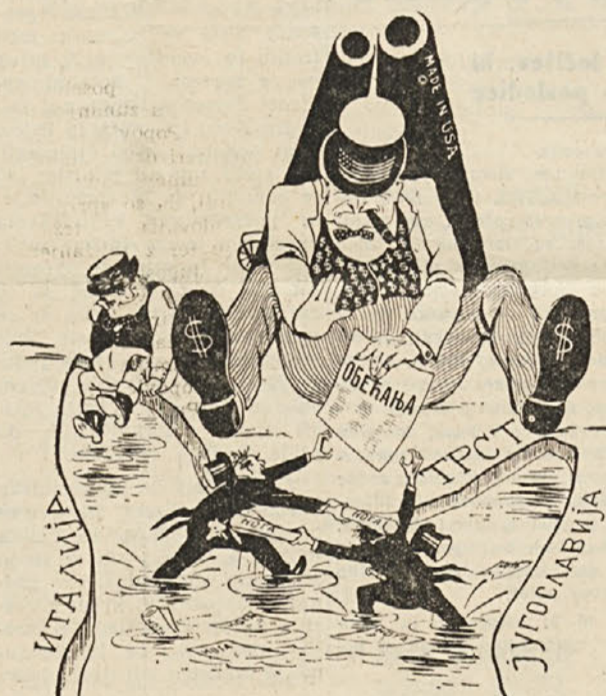
SLAVA PADLIM ZA SVOBODO IN MIR!

Kot vsako leto, tako se bomo tudi letos s hvaleznim srcem spomnili vseh onih, ki so žrtvovali svoja življenja v borbi proti nacifašizmu. Okrasili bomo grobove in spomenike padlim. Naše demokratične organizacije bodo ob njih pririle pri izvedbi žalnih svečanosti. Udeležimo se polnoštevno pri žalnih svečanosti. Počasito spomin njih, ki so dali življenja za to, da bi mi živeli v bratstvu in miru. Tudi ob tej priložnosti dokažimo, da smo ostali zvesti idealom, za katere so oni umrli, da smo ostali zvesti bratstvu in miru med narodi.

LJUDSKA PRAVICA „UPRAVIČUJE“ TITOVO BARANTANJE S STO

Z LAŽMI SKUŠAJO TITOVCI OPRATI SVOJE IZDAJSTVO NAD SLOVENCMI

Tržaška vaba (Po listu za Socialistično Jugoslavijo)

Do nedavna je še Tito po miti volji meštarij s Tržaškim ozemljem, ne da bi se pri tem oziral na javno mnenje. Velikanske demontaže po vsej Jugoslaviji, ki jih je izbral anglo-ameriški diktator od 8. oktobra, so ga p2 potuile, da so mnili čast, ko je lahko izbral Jugoslovskega javnost ter na svojo pest tanzalil vse, kar se mu je ljubilo. Kar mu je bilo ukazano iz Washingtona. Ljudski srd, ki se je z elementarno silo spustil proti samovolji imperialistov, je z veliko silo zadel tudi fašistične močote v Beogradu. Tito se zaveda velike nevarnosti tega ljudskega besa, ki ga lahko odnese čez noč, kot je odnesel izdajalsko vlado Cvetkovića in Macka, ko je skušala vpreči Jugoslavijo v Hitlerjev bojni voz.

Po 8. oktobru so postali titovci mnogo oprezniji o tržaškem vprašanju. Opustili so moralno svoje nekdanje predloge o prepustitvi vse cone A Italiji, za kar bi oni odbrali dva rečna istrska okraja: Koper in Buje, skupno borih 70.000 prebivalcev. Tito si ne upa juna potrditi tozadebnih predlogov, ki jih je sam dal lani angleškemu ministru Edenou ob priliki svojega obiska v Londonu. Po izbruhu vala demontažij v Beogradu in drugih jugoslovskega mestih je zato stavil novo, mnogo skromnejšo ponudbo. V Luskovcu je 10. oktobra iznesel znani predlog o dveh avtonomnih enotah: Trst, ki naj bi ga dobila Italija, ter vse ostalo Ozemlje, ki naj bi pripadlo Jugoslaviji.

Zavedajoč se svojega izdajstva nad tržaškimi Slovenci, skušajo prikazati ta najnovejši predlog v čim bolj rožnati barvah, da bi ne ozbudili novega vala ljudske nevolje. Pod nastopom «Konstruktivnega predloga» skušajo prikazati «Ljudska pravica» zadnjo Titovo ponudbo kot sveliko pridobitev za mir na tem delu svetla, kot uesetransko sprejemljiv predlog, ki bi prinesel koristi Jugoslaviji, Italiji in Tržačanom.

Najprej skuša upravičiti ta poslednji Titov korak z narodnostnim razlogi, «ker je Trst nastalni pretežno s prebivalci, ki govorijo italijansko, bi ga dodetili Italiji...» Danes, ko jim kaže, so torej kar naenkrat pozabili na

no dejstvo, da potom svojih eksponentov pomaga zatirati celo tržaške Slovence, kateri imajo po mirovni pogodbi zajamčeno popolno narodno enakopravnost. Lahko si predstavljamo, kako bi z nami raznati, ko bi bila mirovna pogodba pogazena.

Tudi z drugim argumentom nima sreče titovski list ki skuša dovedati, da ebi pristanišče živelo in da ebi se industrija povezal z svojim zaledjem. Pod tem zaledjem seveda ne omeni nobene ljudske demokracije, s čemer je vnaprej nakazuje namene titovce, da bi monopolizirali vse tržaško gospodarstvo. To naj bi po razkasanju služilo le še vojnim namenom: pristanišče kot vojna in dobavna luka atlantskim armadam na alpski črti, industrija pa za izdelavo ladij za vojaške transporte in drugih vojnih potreb. Verjetno mislijo na to, ko pišejo, da bo «privedo do na-

dalnega napredka tržaškega gospodarstva».

Končno pa naj bi bila ta rešitev tudi čudno zdravilo za utrditve miru. Clankar je pozabil, da tudi angleški in ameriški vojniki nameravajo ostati v Trstu samo... zaradi velike mro. ljubnosti njihovih imperialističnih držav, s čemer se strinja tudi angel mirus Tito. «Trst ne bi mogel biti - pisi ta list - odskočna deska rimskega imperializma». Tudi to je res, ker bi ga namoestila ameriški in angleški imperializem.

Najbolj značilno pa je za ta članek, da niti z besedo ne omenja težnj tržaškega prebivalstva glede njegove usode. Zaveda se pač, da bi bilo treba pri belem dnevu z lučo iskati tiste prebivalce STO, ki se strinjajo z njihovimi izdajalskimi in vojnokuskajskimi nakanami.

ZA VSAKOGAR NEKAJ...

DOBRO OBETA
Pri bankirju Bogatinu imajo goste. Domačin nosi okrog gostov svojega sinčka, katerega vsi hvajlijo in občudujejo.
»Pa prava neka gospa: «kako je srčkan, ali zna že reči papa?»
»Papa se ne,« pravi ponosno oče, »pač pa kapital!»

LOGIKA
»Ali si silasila kakšna nevihta je razsajala ponoci, ljuba žena?»
»Ne, ali je tudi gmelto?»
»Pa še kaklo?»
»Zakaj me pa nisi zbudil? Saj vendar več, da ne morem spati kadar gmlto!»

V KAVARNI
»Ce se ne motim, sem že nekoč z vami tu sedel.«
»Zve močote. Pa kako, da ste me takoj prepoznali?»
»Saj nisem vas spoznal, temveč vašo deznik!»
»Mojo deznik? Saj ga takrat sploh še nisem imel.«
»Seveda ne, ker sem ga takrat imel jaz!»

SRECANJE
Srečata se zdravnik in krojač:
»So pri vas vsi zdravi?»
»Krojač se zvalji:«
»Da. In pri vas, so vse obseke izlikane?»

AMERISKE KUPCIJE
Star mornar pripoveduje:
»Eže več kot eno uro je zasedoval našo majo, poškočevano ladjo ogromno som. Vsi smo izgubili glave od samega strahu. Naš položaj je bil tako onupen, da se je končno povelnik odločil, da ukaže vreči v morje nekega starega bojnega mornarja in s tem odvrne soma od ladje. Zaval je v hipu požrla uboga mornarja in se z novimi silami približala ladji, grozeč, da jo prevrne. Tedaj je prišel na vrsto star Amerikaneec, ki je potoval z nami. Tudi njega je som naglo pogoltil. V narajočem strahu smo vrgli v morje nekega Balкана in nato se zabojo gnilih pomaranč. Noda se nam ni še vedno sledil. Končno se je neko spomnil, da bi mogli živeti ujeti. Vrgli smo hrapno, privlekli žival na krov in jo ubili. Ko smo jo pa raznesarili, smo na našo veliko začudenje našli v somovem želodcu Amerikanca, ki je sedel na Balkančeno se je prodaljal bojnemu mornarju zabojo gnilih pomaranč!»

NAPACNO RAZUMEL
Berac: »Prosim vas, dajte mi kaj lesi, lačen sem!»
Gospodinja: »Izbogez, potpitre je trenutek, takoj pride moj mož.«
Berac: »Hvala lepa, toda jaz nisem ljudožer!»

»Ali me pustis naprej, ali pa ti potegnem trak iz hlač!«

Onstran meje se dogaja...

Na tleh titovskega «socializma» v Jugoslaviji se masovno pojavljajo in bobnoto zavijajo kapitalisti. Njihov razvoj in rast vsestransko podpirajo organi sedanje oblasti. Zato ni prav nič čudnega, da se ti junaki konjunktore najhitreje bogatijo prav v senci beograjske vlade.

Gradbenik Stanislav Petrovič iz Beograda sedaj dela s 65 delavci in gradi več milijonov vredne objekte. Lastnik nekega drugega beograjskega podjetja, Aca Pejović, izkorišča več kot 250 delavcev, cepravno asociacijsko-demokratični zakoni beograjske vlade dopuščajo, da imajo zasebniki lahko le 2 do 3 delavce. Zemunu gradi neki privatni mojster objekt, vrednost katerega znaša okoli 25 milijonov dinarjev. Kot je to izjavil sam titularni minister Veselinov, neki podjetnik v Nišu nemoteno izkorišča nad 300 delavcev.

V železniški delavnici Mostarja se zmanjšujejo plače, odzvezajo dnevnice, krajsja očitna doklada, letni odmor itd. Poleg tega mora vsak delavec, ki se ne udeležuje adelaških konferenc, plačati 100 din globe.

Uslužbenici tiskarne «Jugoslavija» v Beogradu so letos septembra odbili tiskanje prve številke novega lista «Filmske revije» in to zato, ker je bilo na zadnji strani pornografska slika, ki je kazala eno izmed scen iz filma «Plesala je samo eno leto». Uslužbenici tiskarne «Jugoslavija» so nastopili enotno in prekinili s tiskanjem «Filmske revije». Starejši delavci so odkrito govorile, da se kaj takšnega ni tiskalo niti v stari Jugoslaviji. Emotna nastop je rodil uspeh: uredništvo «Filmske revije» je bilo prisiljeno to sliko izpustiti.

V tuzlanskem okraju je za vladala med člani «Zveze komunistov», ki se želijo odgovoriti od režimske politike in se postaviti na stran ljudstva, velika pasivnost. Poglavjarji «ZK» so odgovorili na pasivnost z množicnim izključevanjem. Od celokupnega števila izključenih je 80% delavcev. Samo v rudniku Bukinje je bilo ob tej priliki izključeno 40% članov režimske stranke.

Vsi prav dobro vemo, koliko so se gospodje iz beograjske vlade širokoustili, da bo v sedanjo «agrarno reformo» rešili vprašanje brezdomnih šev. Poglejmo, kako izgleda v reformi v praksi! V prvem okraju je bilo doslej zabeleto v zemljiški sklad čez 200 tisoč hektarjev zemlje. Komisija je napravila takšen načrt za «razdelitev» te zemlje: zemljo bodo dobili naslednji «upravičenci»: kmetijsko posestvo v Dornu, državno posestvo v Ormožu, vinogradniško veleposestvo v Litmerku, Zavrču in Cirkuhanah. Na novo bodo ustanovljeni državna posestva v Cirkuhanah, Lovrencu in Staršah. Pometentak komisija ne namerava niti ara zemlje podeliti vinarjem, ofrom in bajtarjem. Podobne «agrarne reforme» so pred vojno izvajale razne kraljevske vlade. Toda kar je res: priznati je treba, da jih sedanja nedosegljivo prekasa po velikopoteznosti.

V smislu pred kratkim sklenjene trgovinske pogodbe med Zahodno Nemčijo in Jugoslavijo bo Jugoslavija izvozila v Zahodno Nemčijo blaga za 50 milijonov dolarjev, iz Nemčije pa bo dobila blaga samo za 30 milijonov dolarjev. 20 milijonov dolarjev bo šlo namreč za povračilo dolgov.

Naloge mladih komunistov v kampanji za včlanjevanje

Zloglasna anglo-ameriška nota, ki najavlja sklep, da rešijo vprašanje STO z njegovim razkasanjem in barantanjem z našim prebivalstvom, posebno s prebivalstvom v coni B, je nedvomno ustvarila novo situacijo, katero moramo mi, mladi komunisti upoštevati v teku kampanje za obnovitev izkaznice 1954, ki se začne 1. novembra in se konča 30. novembra.

Za razliko od drugih krajevnih mladinskih organizacij, ki stoji danes na zatožni klopi pred svojimi člani, kateri so spoznali, da so jih vsa ta leta vodile za nos, jih izdale in prevarale, se Zveza komunistične mladine predstavlja danes pred vso mladino prepričana, da je bila vedno dosledna v borbi za interese mladine in miru.

Kar je ZKM že leta razkrinkovala, se je danes uresničilo; govorili smo o barantanju in drugi so se nam smejali, pozivali smo k enotnosti vseh mladinskih organizacij proti barantanju in one so to odbijale. Kljub vsemu smo nadaljevali z našim razkrinkovanjem, z našo borbo in danes nadaljujemo po tej poti pono-

snj, da smo vedno vršili svojo dolžnost.

Mi, mladi komunisti, začnemo kampanjo obnovitve izkaznic z navdušenjem, obkroženimi od simpatije in zaupanja vse slovenske in italijanske demokratične mladine, ki je v vseh teh letih videla v ZKM edino mladinsko organizacijo, ki se je vedno borila za njene koristi. Ponosni smo na to simpatijo in zaupanje.

Iz tega izhaja velika važnost, ki jo polagamo na kampanjo za obnovitev izkaznic 1954. Naš cilj ni samo doseči število članov iz leta 1953, ki bodo brez dvoma obnovili svojo obvezo zvestobe ZKM z navdušenjem in ponosom, ker so bili soudeležni v vseh velikih in lepih manifestacijah, borbah in pobudah, ki jih je organizirala ZKM: proslave prvega maja, zborovanja delovne in učeece se mladine, pomenljani dnevi, obramba brezposelne mladine, udeležba na svetovnih festivalih mladine, borba za uveljavitev mirovne pogodbe in nešteto drugih, ki so žele priznanje mladine in vsega prebivalstva in omogočile naši organizaciji, da je postala v resnici vodilna or-

ganizacija tržaške mladine.

Naš glavni cilj in tudi naša dolžnost je, približati se mladini drugih organizacij, ki je razočarana nad postopanjem svojih voditeljev. Mi moramo z našo vedro in mirno besedo povrniti zaupanje tem mladincem, dokazati jim pravo pot, pot enotnosti in bratstva med vso mladino.

Bolj kot kdaj koli prej moramo danes pozvati na odgovornost vse mladinske demokratične organizacije, vso mladino, da povedemo skupno borbo proti razkasanju STO, proti anglo-ameriškim imperialistom in njihovim hlapcem tifosistom in italijanskim šovinistom. Pospešiti moramo zbiranje podpisov za referendum, utrditi bratstvo med slovenskimi in italijanskimi mladinci, okrepiti borbo proti vsakemu šovinizmu. Naše borbe v obrambo delovne, brezposelne, dijaške mladine se morajo zvedno večjo silo nadaljevati, da bi izboljšali že tako težke pogoje mladine.

V okviru te nove situacije mora vsaka sekcija ZKM razviti svojo kampanjo obnovitve izkaznic in rekrutacije in podvzeti vsakovrstne pobude za

**Zahtevamo spoštovanje
mirovne pogodbe!**

**Podpišimo peticijo proti
razkasanju STO!**

LUCIJAN RONCELJ

